

στα εἰς τὸν φιλήσυχον τῆς πόλεως κάτοικον, τὸν ζῶντα πάντοτε μεταξύ τῶν τεσσάρων τοίχων τῆς πόλεως του.

Συναγματάρχης τις ἐπέτρεψε ποτε εἰς τοὺς στρατιώτας του ν' ἀφαιρέσωσι τὸν λαίμοδέτην, ἐνῶ ἔμελλον νὰ διαδώσιν ὀρεινὴν φάραγγα, ἠσθένησαν δ' ἐξήκοντα ἄνδρες ἕνεκα τῆς ἀπλῆς ταύτης παραβιάσεως τῆς στοιχειωδেষτέρας ὑγεινῆς.

Ἵποκάμισον.

Τὸ ὑποκάμισον εἶνε ὁ πρῶτος πέπλος δι' οὗ ἡ στοργὴ τῶν γονέων καλύπτει ἡμᾶς ἐρχομένους εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὁ ὕστατος ὁ ὑπὸ τοῦ οἴκτου παραχωρούμενος ὅταν ἐπανερχώμεθα εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς φύσεως. Εἶνε τοῦτο κάλυμμα λεπτὸν καὶ σχεδὸν διαφανές, καὶ ὅμως ἰσχυροτάτον ὅπως προσάσπῃ τὴν αἰδῶ καὶ τὴν ἀρετὴν· εἶνε ἔνδυμα μεταβάλλον ἐν ζῶνι λάγνον καὶ γυμνὸν εἰς ἄνθρωπον σεβόμενον ἑαυτὸν, ἐν βρέφος εἰς ἄγγελον, μίαν γυναῖκα εἰς ἀγίαν.

Τὸ ὑποκάμισον εἶνε ὁ θώραξ τῆς παρθένου· εἶνε ὁ πρῶτος φραγμὸς ἀπὸ τοῦ ὁποίου λήγει ὁ ζωῶδης ἄνθρωπος καὶ ἄρχεται ὁ λογικὸς ἄνθρωπος· εἶνε τὸ μόνον ἔνδυμα πολλῶν λαῶν· εἶνε τὸ τελευταῖον σκέπασμα, τὸ ὁποῖον καὶ ὁ ἀρπακτικώτατος ληστής ἀφίνει εἰς τὸ θῦμά του. Οὐσιαστικόν ἅμα καὶ φλοῖός, τὸ ὑποκάμισον εἶνε τὸ σεβαστότερον, τὸ ποιητικώτερον, τὸ ἐπικινδυνώδεστερον καὶ τὸ ἀγιώτερον τῶν ἐνδυμάτων.

Φορεῖτε πάντοτε ὑποκάμισον βαμβακερὸν, τοῦλάχιστον τὸ θέρος· ἀλλάσσετε αὐτὸ συχνά, τοῦλάχιστον δις ἢ τρίς τῆς ἐβδομάδος, ἀλλὰ κάλλιον καθ' ἑκάστην.

Μὴ φορεῖτε τὴν νύκτα τὸ ὑποκάμισον τῆς ἡμέρας, διότι τοῦτο ἐκπέμπει τὴν ὄσμην καὶ τὴν ὑγρασίαν, τὰ ὁποῖα ἀπερρόφησεν.

Μὴ κοιμᾶσθε ποτὲ ἄνευ ὑποκαμίσου.

Ἀλλάσσετε συχνά τὸ ὑποκάμισον καὶ εἰς τοὺς ἀρρώστους καὶ εἰς τὰς λεχοὺς. Ἀλλάσσετε, ὦ γυναῖκες, τὸ ὑποκάμισόν σας συχνότερον τοῦ συνήθους κατὰ τινὰς ἐποχάς. . . Μὴ φοβεῖσθε!

Μὴ φορεῖτε ποτὲ ὑποκάμισον ὑγρὸν· θερμαίνετε πρῶτον τὸ ὑποκάμισον δι' οὗ θὰ ἐνδύσετε τὸ σῶμα τοῦ ἀσθενοῦς βρέφους, τοῦ ἀναρρωνύοντος ἀνδρός, τῆς ἀδυνάτου γυναίκος. Διὰ τῆς ἀπλῆς ταύτης προφυλάξεως θ' ἀποφύγετε πολλοὺς ρευματισμοὺς καὶ πολλὰς νευραλγίας.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες δὲν εἶχον πραγματικὸν ὑποκάμισον, ἀλλ' ἐφόρουσαν χιτωνίσκον ἐκ λίνου ἐπὶ ἄλλου ὑποχιτωνίσκου ἐξ ἐριούχου. Οἱ Ῥωμαῖοι ἐφόρουσαν ὑποκάμισα ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Αὐ-

γούστου καὶ κατόπιν. Κατὰ δὲ τὸν 13^{ον} αἰῶνα, ἡ εἰσαγωγὴ τῆς καννάβειος κατέστησε κοινὴν τὴν χρῆσιν τοῦ ὑποκαμίσου.

Ἔπειτα: συνέχεια.

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΑΣ

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν, ἣτις ἐγένετο ἐν Γερμανίᾳ τῇ 1 Δεκεμβρίου 1880, ὁ πληθυσμὸς τῆς Αὐτοκρατορίας ἀνῆρχετο εἰς 45, 234, 061 κατοίκους. Τῷ 1870 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους εὐρισκομένων ἀτόμων ἦτο 40, 816, 240. Ὅθεν ἐγένετο αὐξήσις κατὰ 4, 417, 812 ἄτομα κατὰ τὴν παρελθούσαν δεκαετίαν, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν μεταναστῶν. Ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ὁ πληθυσμὸς τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας αὐξάνει κατὰ ἡμισυ περίπου ἑκατομμύριον κατοίκων. Ἄν ὑποθέσωμεν ὅτι ἐξακολουθεῖ ἡ τοιαύτη αὐξήσις, μετὰ ἐξήκοντα ἔτη ὁ πληθυσμὸς τῆς Γερμανίας θέλει ἀνέλθει εἰς τὸ διπλοῦν.

Μετὰ τοὺς καταστρεπτικὸς πολέμους τοῦ Ναπολέοντος, τῷ 1816 τὰ κράτη τῆς γερμανικῆς ὀμοσπονδίας, ἅτινα σήμερον συνεχωνεύθησαν μετὰ τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας, ἠρίθμουν ὁμοῦ 24 ἑκατομμύρια κατοίκων. Δύνανται νὰ ἔχωσιν 170 ἑκατομμυρίων πληθυσμὸν πρὸς τὸ τέλος τοῦ προσηχοῦς αἰῶνος, κατὰ τὸ λέγειν τινῶν στατιστικολόγων, ἀναλογούντων 315 ἄτομα ἐφ' ἑκάστου τετραγωνικοῦ χιλιόμετρον, ἄνευ ἐδαφικῆς αὐξήσεως. Παραβαλλόμενος πρὸς τὴν ἐπιφοβὸν πρόοδον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας, ὁ πληθυσμὸς ἐν Γαλλίᾳ μένει σχεδὸν στάσιμος, μολις ἀνερχόμενος εἰς 37, 321, 186 κατοίκους ἀπὸ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1881, ἀπέναντι 32, 569, 223 τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1831, ἦτοι 6—7 φορὰς κατώτερος, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς στατιστικῆς, πρὸς τὴν ἀριθμητικὴν αὐξήσιν τῶν Γερμανῶν.

Μετὰ τὴν Ρωσσίαν ἡ Γερμανία εἶνε ἡ μᾶλλον κατοικημένη ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Λαμβανομένων ἐν συνόλῳ τῶν Κρατῶν τῆς Εὐρώπης, ἡ Γερμανία παρουσιάζει ἀναλογίαν 13 μέχρι 14 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ὅλικου πληθυσμοῦ. Ἄπας ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς ὑπολογίζεται εἰς 1439 ἑκατομμύρια, παρέχων οὕτω κατὰ μέσον ὄρον πυκνότητα 10 κατοίκων ἀνὰ ἐν τετραγωνικὸν χιλιόμετρον. Ἐν Εὐρώπῃ ἡ πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ ἀνέρχεται εἰς 34 κατὰ χιλιόμετρον, τιθεμένου ὅτι κατοικεῖται ὑπὸ 330 ἑκατομμυρίων. Ἐν Γερμανίᾳ ἡ πυκνότης αὕτη ὑπολογίζεται εἰς 84, ἐν Γαλλίᾳ εἰς 71, ἐν Ἀλσατίᾳ — Λωρραίνῃ εἰς 128. Μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ἡ

Γερμανία ακολουθεῖ, λόγω ἀριθμητικῆς ἰσχύος, ἀμέσως μετὰ τὴν Ρωσσίαν, περιέχουσα ἤδη 84 ἑκατομμύρια κατοίκων, μὴ ὑπερβαινομένη, ἔξω τῆς Εὐρώπης, εἰμὴ ὑπὸ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς (50,000,000), τῆς Κίνας (350,000,000) καὶ τῶν Βρεττανικῶν Ἰνδιῶν (248,000,000).

ὑπὸ τὴν βασιλείαν Λουδοβίκου ΙΔ', πρὸς τὸ 1700, ἡ Γαλλικὴ μοναρχία, περιέχουσα 19 ἑκατομμύρια κατοίκων, κατεῖχε τὴν πρώτην θέσιν. Κατὰ τὸ 1789, εἰ καὶ ὁ πληθυσμὸς ἤυξεν κατὰ 7 ἑκατομμύρια, ἡ σχετικὴ κατάστασις τῆς Γαλλίας φαίνεται ἤδη ἐλαττωμένη. Τὰ ἄλλα κράτη ἠύξανον· ἡ Ρωσσία εἰσῆρχετο ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ σκηνῇ, ἔχουσα 25 ἑκατομμύρια, ἐν ᾧ ἡ Γαλλία δὲν παρουσιάζει ἤδη ἡ ἀναλογίαν 27 τοῖς 100 ἐν τῷ ὀλικῷ πληθυσμῷ τῶν τεσσάρων μεγάλων δυνάμεων. Μετὰ τοὺς πολέμους τῆς Ναπολεοντείου αὐτοκρατορίας, τῷ 1815, συνεπέα τῆς προσχωρήσεως τῆς Πρωσσίας εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν συνέδριον, ἡ ἀναλογία τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ περιεστάλη εἰς 20 τοῖς 100. Ἀπὸ τῆς προσελεύσεως τῆς Ἰταλίας, τῷ 1870, ἡ ἀναλογουσα μερὶς τῇ Γαλλίᾳ ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ἑξ μεγάλων δυνάμεων κατῆλθεν εἰς 14 τοῖς 100.

Ἀπὸ τοῦ 1820 μέχρι τοῦ 1880 οἱ γάλλοι ἠύξθησαν κατὰ 7 ἑκατομμύρια, καὶ οἱ γερμανοὶ κατὰ 19. Ἀκριβῶς δὲν εἶνε τοῦτο ὀπισθοδρομησις διὰ τὴν Γαλλίαν, ἀλλ' ἐν σχέσει πρὸς τὴν αὐξήσιν τῆς Γερμανίας παρίσταται αὕτη ὀσημέραι ἐπὶ μᾶλλον καθυστεροῦσα. Εἰς ἕκκστον γάμον ἐν Γερμανίᾳ ἀναλογουσι 5 παιδιά, ὡς καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐν ᾧ ἐν Γαλλίᾳ 3 μόνον. Κατ' ἔτος ὑπολογίζεται ἐν Γερμανίᾳ 1 γέννησις ἐπὶ 25 κατοίκων, ἐν ᾧ ἐν Γαλλίᾳ 1 γέννησις ἐπὶ 37 κατοίκων. Ἀπὸ τοῦ 1871 μέχρι τοῦ 1880 ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων ἐν Γαλλίᾳ ὑπῆρξε κατὰ μέσον ὄρον 937,243, ἐν ᾧ ἐν Γερμανίᾳ 1,771,334. Ἐκάστη γαλλικὴ οἰκογένεια συγκρατεῖται ἐξ ὀλίγων μελῶν, ἐνῷ πολυἀριθμὸς εἶνε ἑκάστη οἰκογένεια ἐν Γερμανίᾳ.

K*

ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΛΑΥΡΙΟΝ

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐγένετο ἡ ἐπίσημος παραλαβὴ τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Λαύριον σιδηροδρόμου ὃν συνετέλεσεν ἡ Ἐταιρία τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου, ἔκτοτε δ' ὁ σιδηροδρόμος λειτουργεῖ, κίνησιν καὶ ζῶν ἐμπνέων εἰς τοὺς πολλαπλοὺς σταθμοὺς ὅθεν διέρχεται. Τὸ ἔργον ὑπὸ ἔποψιν τεχνικῆν ὁμολογεῖται ἀριστον ὑπὸ τῶν εἰδημόνων, τὸ δὲ εἰς Λαύριον ταξιδίον θὰ ἀποβῇ νέα ἐκδρομῆς ἀφορμὴ εἰς τοὺς

Ἀθηναίους.

Ὁμολογῶ ὅτι πρῶτον νῦν ἐγνώρισα τὸ Λαύριον, καὶ οἱ σταθμοὶ ὅθεν διήλθον μοι ἦσαν γνωστοὶ μόνον ἐκ τῶν ἐκάστοτε ἐκλογῶν τῆς Ἀττικῆς ὅτε ἤκουον ὅτι εἰς τὸ Μαρκόπουλον ὑπερτερεῖ ὁ Α ἐνῷ εἰς τὴν Κερατέαν ὑπερισχέει ὁ Β ὑποψήφιος. Καὶ δυστυχῶς εἶναι ἀληθές, διότι ἔνεκα τῆς ἐλλείψεως συγκοινωνίας παρ' ἡμῖν, πολλοὶ καὶ περ ἀνελθόντες τὸ Ἴριγι ἢ ἐπισκεφθέντες τὸν καταρράκτην τοῦ Σαφάουζεν οὐδέποτε ἐπατήσαμεν τὸν πόδα εἰς τὴν Κάντζαν.

Καὶ ὅμως πόσας καλλονὰς ἐνέχει ἡ Ἀττικὴ, τοῦτο τοῦλάχιστον τὸ τμήμα τῶν μεσογειῶν ὅπερ προχθὲς διήλθον.

Μέχρις Ἡρακλείου, τοῦ πρώτου ἀπ' Ἀθηνῶν σταθμοῦ, ἡ γραμμὴ τοῦ σιδηροδρόμου ταυτίζεται μετὰ τῆς εἰς Κηφισίαν ἀναχωρούσης διακλαδύσεως αὐτοῦ καὶ σοὶ ἀναμνησθεὶς τοπεῖον Γερμανικόν, ἀφοῦ μάλιστα πλησιέστατα αὐτοῦ μέγα ἀνδρῦθη ἐργοστάσιον εὐρωπαϊκὸν ὄλωσεν πρὸς κατασκευὴν πλίνθων. Ἐξ Ἡρακλείου, ἀφοῦ ἡ ἀμαξοστοιχία διέλθῃ τὸν ἀχλαδόκαμπον καὶ τὰς πλουσίας περὶ ἀμπελοφυτείας φθάσει εἰς Χαλάνδριον καὶ ἐκεῖθεν πλήρει ταχύτητι βαίνει πρὸς τὸ Λιόπεσι ἀφοῦ σταθῇ εἰς Γέρακα καὶ Κάντζαν. Εἶναι τὸ καλλίτερον τμήμα τῆς ὁδοῦ. Τὸ μοναστηριακὸν κτῆμα τοῦ Γέρακα εἶναι ὠραιότατον, αἱ δὲ μεγαλοπρεπεῖς αὐτοῦ ἐλαῖαι καὶ τὰ καταπράσινα πῦκα ἐν γραφικότητι συνδέσει ἀποτελοῦσι τοποθεσίαν ἀπαράμιλλον. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι ἡ διαμονὴ ἐνταῦθα δὲν εἶναι εὐχάριστος, καθότι τελευτωδῆς ὁ τόπος καὶ παραγωγὸς πυρετῶν. Ἄλλ' ἐν πᾶσιν ἀποζημιῶναι τὸν ὀδοιπὸρον ἢ ὀλίγον ἀπώτερον κειμένη Κάντζα.

Ἡ γραμμὴ διέρχεται διὰ τῶν κτημάτων τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἀδελφῶν Καμπᾶ, ἅτινα εἶναι ἄριστα καλλιεργημένα. Ἡ Κάντζα παρέχει πάντα τὰ συστατικὰ κομφῶ ἀγροτικοῦ συνοικισμού, πλὴν τοῦ ἀσήμου αὐτῆς ὀνόματος. Μόλις τρία τέταρτα διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἀπέχουσα τῶν Ἀθηνῶν, ἀφετηρία οὖσα πάντων τῶν πλησιόχωρων χωρίων, ἔχει ὕδωρ, ἔχει σιάν, ἔχει ἡσυχίαν καὶ δύναται νὰ συγκεντρώσῃ τοὺς εἰλικρινεῖς τῆς ἐξοχῆς ἐραστὰς, τοὺς ἐννοοῦντας τὴν ἐξοχὴν ἐν τῇ ἐξοχῇ. Καὶ θὰ τοὺς συγκεντρώσῃ.

Τὸ Λιόπεσι εἶναι ἐκ τῶν πλουσιωτέρων χωρίων τῶν Μεσογειῶν. Ἐθαύμασα τοὺς βόσκοντας ἵππους καὶ ἡμιόνους τῶν χωρικῶν. Εἶναι ἐμμελέστατοι καὶ τις τῶν συνοδοιπορούντων παρετήρησεν ὅτι ἐκ τῆς καλῆς τῶν ἵππων καταστάσεως καταφαίνεται συνήθως ὁ πλοῦτος τοῦ χωρίου ἐν Ἀττικῇ.

Ἀπὸ Λιοπεσίου εἰς Μαρκόπουλον σταθμὸς εἰς τὸ Κορωπί, διέρχεται δ' ἀμπελοφυτείας πυκνὰς καὶ αἱ ἄρτι συσσωρευθεῖσαι Θημωνικαὶ ἀποδει-